

Slotverklaring Wereldraad van Kerken

Van 30 augustus tot en met 8 september vond in het Duitse Karlsruhe de 11e assemblee van de Wereldraad van Kerken plaats. Een zeer diverse groep van 4000 mensen uit 120 landen kwam samen om te vieren, te vergaderen en geloof, hoop en liefde te delen.

Na afloop namen zij een boodschap mee naar alle kerken. De kern is:

Door samen in Duitsland bijeen te komen, leren wij wat oorlog kost en de mogelijkheid van verzoening;

door samen het woord van God te horen, herkennen wij onze gemeenschappelijke roeping;

door samen te luisteren en te praten worden we hechtere bureu;

door samen te klagen, stellen wij ons open voor elkaars pijn en lijden;

door samen te werken, komen we tot gezamenlijke actie;

door samen te vieren, genieten wij van elkaars vreugde en hoop;

door samen te bidden, ontdekken wij de rijkdom van onze tradities en de pijn van onze verdeeldheid.

De volledige tekst van de slotverklaring:

Een oproep om samen te handelen De liefde van Christus spoort ons aan (2 Korinthe 5: 14)

'Kom, volg mij!'

1. Vanaf het moment dat Hij op aarde rondreisde, en ook nu nog, richt Jezus deze woorden onophoudelijk tot ieder mens. Zijn leven, woorden en daden zijn een voortdurende uitnodiging tot beweging - van de ene plaats naar de andere, van de ene groep mensen naar de andere, van de ene denkwijze naar de andere. Bovenal roept Jezus ons op om, te midden van de problemen van de wereld, tot Hem te komen en in zijn liefde te blijven, een liefde die aan de hele wereld wordt aangeboden (vgl. Mattheus 11:28).

2. Het laatste Bijbelboek, Openbaringen, spreekt over oude krachten van menselijk lijden die in de wereld aan het werk zijn: oorlog, dood, ziekte en hongersnood. Tijdens de assemblee van de Wereldraad van Kerken in 2022 in Karlsruhe waren we ons bewust van hun manifestaties in de wereld van vandaag. In hun kielzog komen onrecht en discriminatie, die machthebbers vaak gebruiken om anderen te onderdrukken in plaats van te bouwen aan inclusie, gerechtigheid en vrede.

3. Individuen, volkeren en landen worden ook geconfronteerd met rampen die rechtstreeks voortvloeien uit een onverantwoorde en verbroken relatie met de schepping, wat heeft geleid tot ecologisch onrecht en de klimaatcrisis. Naarmate de klimaatcrisis verergert, neemt ook het lijden van arme en gemarginaliseerde mensen toe.

4. En toch, terwijl we onze pelgrimstocht voortzetten als assemblee van de Wereldraad van Kerken, zijn we verwachtings- en hoopvol gestemd, vreugdevol zelfs. Want door de kracht van de Heilige Geest blijft de uitnodiging van Christus openstaan voor iedereen, in feite voor de gehele schepping.

5. 'De liefde van Christus beweegt de wereld tot verzoening en eenheid.' Deze liefde is een antwoord op de noodkreten van hen die lijden en drijft ons om ons tot Hem te richten en in solidariteit te reageren door het doen van gerechtigheid. We worden geroepen ons te laten verzoenen in Gods liefde en te getuigen van die liefde die in Christus is geopenbaard (1 Joh. 4:9-11).

6. Verzoening is een beweging naar God en naar elkaar toe. Dat veronderstelt een bereidheid om naar God en naar elkaar te luisteren. Het is een bekering van het hart, van egoïsme en apathie naar inclusie en dienstbaarheid, waarbij we erkennen dat de schepping en wij van elkaar afhankelijk zijn. We belijden dat wij, ook al willen wij met heel ons hart God en onze naasten dienen, hebben ondervonden dat wij tekortschieten, het oneens zijn met elkaar en ons soms in tegengestelde richting bewegen. We belijden dat we de transformerende kracht van Christus' liefde nodig hebben om te komen tot een wereld die waarlijk verzoend en verenigd is.

7. Christenen, en de structuren die we hebben opgebouwd, zijn medeplichtig geweest aan het misbruik van anderen; we moeten berouw tonen en ons aansluiten bij deze beweging van verzoening. In het licht van oorlog, ongelijkheid en zonden tegen de schepping van vandaag roept de liefde van Christus ons allen op tot berouw, verzoening en gerechtigheid.

Onze gezamenlijke reis

8. Te midden van al onze verscheidenheid hebben we in onze assemblee opnieuw geleerd dat er een pelgrimstocht van gerechtigheid, verzoening en eenheid is die wij gezamenlijk moeten ondernemen. Door samen in Duitsland bijeen te komen, leren wij wat oorlog kost en de mogelijkheid van verzoening; Door samen het woord van God te horen, herkennen wij onze gemeenschappelijke roeping; Door samen te luisteren en te praten worden we hechtere burens; Door samen te klagen, stellen wij ons open voor elkaars pijn en lijden; Door samen te werken, komen we tot gezamenlijke actie; Door samen te vieren, genieten wij van elkaars vreugde en hoop; Door samen te bidden, ontdekken wij de rijkdom van onze tradities en de pijn van onze verdeeldheid.

'Ga de hele wereld in'

9. Vanaf het moment van zijn hemelvaart, en zelfs nu nog, geeft Christus deze opdracht onophoudelijk aan allen die hem volgen.

10. Verzoening brengt ons dichterbij God en bij elkaar en opent daarmee de weg naar eenheid die gegrondvest is op Gods liefde. Als christenen zijn we geroepen om in Gods liefde te blijven en één te zijn. (Joh. 17). Deze eenheid, die een geschenk van God is, en die voortkomt uit verzoening en gegrond is in zijn liefde, stelt ons in staat de dringende problemen van de wereld aan te pakken. We zullen kracht vinden om te handelen vanuit deze eenheid, want die stelt ons in staat om te leren wat tot vrede dient, om verdeeldheid te transformeren tot verzoening en om te werken aan het herstel van onze levende planeet. De liefde van Christus zal ons allen ondersteunen in de taak iedereen te omarmen en uitsluiting te overwinnen.

11. We hebben de ervaring van deze liefde geproefd toen we met 352 kerken en vele oecumenische partners samenkwamen uit alle regio's in de wereld om eenheid te zoeken te midden van onze verscheidenheid. Samen hebben we geluisterd naar de stemmen die in de wereld vaak worden gemarginaliseerd: die van vrouwen, jongeren, mensen met een handicap, inheemse volkeren.

12. We verlangen naar een bredere beweging, naar de verzoening en eenheid van de hele mensheid en zelfs van de gehele kosmos. Dit zou een eenheid zijn waarin God gerechtigheid vestigt, een gelijkwaardige plaats voor iedereen, waardoor de schepping kan worden vernieuwd en versterkt. We vertrouwen op de liefde van Christus wanneer we handelen en pleiten voor klimaatrechtvaardigheid. We verenigen onze stemmen met die van de assemblee in Amsterdam (1948) die stelde dat 'oorlog in strijd is met de wil van God', en die van de assemblee in Nairobi (1975), die stelde dat 'racisme een zonde is tegen God'. We betreuren het dat we deze uitspraken moeten herhalen.

13. In onze assemblee hebben we veel woorden gebruikt, maar daaruit hebben we een nieuw voornemen gevormd. Nu vragen we Gods hulp om onze beloften in daden om te zetten. We verplichten onszelf om samen te werken met alle mensen van goede wil. Terwijl we nadenken over de vruchten van ons werk in Karlsruhe, nodigen we allen uit om samen pelgrims te worden. Want in Christus worden alle dingen nieuw. Zijn liefde die openstaat voor iedereen, ook voor de laatsten, de minsten en de verlorenen en die aan allen wordt aangeboden, kan ons bewegen en bemoedigen tot een pelgrimage van gerechtigheid, verzoening en eenheid.